

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Tum Romam ipse, Campianus Pragam proficiscitur. n. 10.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

proprio debitoque lumine perfruatur; Fruitur tamen; & quemadmodum ex parato innocenti *Ignatio* Lutetiæ supplicio, co duntaxat nomine quod auditores per pietatis speciem à Penna Magistro auerteret, & sursum (scilicet) deorsum miseret omnia, plura ad *Ignatium* eiusque familiam commoda redierunt; ita hunc virum pluribus profuturum Deus hoc stratagemate, opportuno tempore, ex huius sæculi laqueis eripuit, vt non vni illi Collegio adhereret, sed Angliæ vniuersitæ plurimum afferret adiuuenti.

IX. Spreta malefactorum capitum turbulenta audaciâ, componendis rebus commodum opperitur tempus. Mense Iunio incunte ingressus iter, Caletum superato mari tenuit. Inde Antwerpiani per Flandriæ oram profectus, quoniam mercatorum comitatus Francofurti nundinas frequentare solitus, Italiam cogitanti opportunus non nisi Augusto mense erat se de more explicaturus, Louanium digressus, Oxonienses curas eius Academiae amœnitatē depellere interim mens erat. Habitabat id temporis Louanij (de quo dictum est) Pater *Guilielmus Good*: hic profugorum solatio studens, vt in *Personiū* incidit, maturo hominis ingenio cum formę dignitate cōiuncto delectatus, vt ad magna factū conijciebat, ita firmas virtuti radices vt poneret non auebat modò sed & consulebat. Neque fuit difficile suadere viro rerum vsu prædito nihil in ea ætate firmum, nihil stabile; nihil se dignum, aut suscipi aut perfici posse quod temerè aggredere. Colligeret se, atque non ab notorum hominum tantum cōgressu, sed ab suis ipse se cogitationibus aliquantisper amoueret, quo Deo vicinior factus, quid porrò agendum, quid cogitandum esset quieto pacatoque animo, atque quod caput est, diuinitus collustratâ mente decerneret; eo in lecessu, si quid in omni vita actum esset inconsultius, si quid grauius erratum seiunctis inanum rerum vmbriis facilè perspexiturus, & turbulentis animi motibus ad moderationem compositis non difficulter emendaturus. Octo igitur diebus sibi vacat & Deo: & quanquam medicinae studio iam ante addixerat animum, vt honesto, vt iucundo, & vtili; atque ea propter Patauium, cum aliquot similis propositi socijs profecturo, ad sumptum itineris syngrapham Venetias præmisisset, altiora tamen nunc versare cogitatione capit, & tum fluxarum rerum despicientiâ, quantum ante admiratione, oblectare se, tum diuinioribus disciplinis animum excolere meditabatur.

X. Dum Patauij aliquamdiu hæret, aliquantum etiam temporis Romæ visendæ dum tribuit (quo eum & Anni Sancti ceremonia, & tantæ vrbs celebritas, & familiarium quorundam necessitudo vocabat) *Campianus* nondum arctiori Religione Deo per vota constrictus, *Pragam* commigrat, non minore plausu Rhetores illustraturus, quàm ardore animi præcepta pietatis diuiniora *Brunæ* deuorasset. Est *Praga* nobilium adolescentum conuictus, quos Societas *Iesu* erudiendos suscepit instituendosque certus sub legibus: Horum moribus formandis datus est Præfectus, cum eodem tempore & Rhetoricam publicè explicaret, & Sodalitio Virginis

1579.
Orland. l. 2
n. 71.

Transmittit in Belgium.

Louanij vacat spiritalibus exercitijs.

Personius Romam Campianus Pragam concedit.

1575.

Hæc Sodalitas sub Claudio Generali aliud nomē sortita est.

Virginis *Immaculatè* conceptæ præfesset, atque politioris literaturæ eximio testimonio annum clauderet septuagesimum octauum. Nam pari laude ingenij & eloquentiæ Tragediam (quam Nectar & Ambrosiam inscribit Pitzæus grauis auctor) coram Maximiliano Cæsare dedit; Et Mariam Cardonam Requiesnam (Mariæ Augustæ cubiculo præfectam) in corona nobilium funebri oratione copiosissimè laudauit: deinde verò Philosophis enodandis admotus est ad annum octogesimum quo vocatus est Romam. Atque hisce ex studiis persequendis (vt erat florenti ingenio) non mediocrem hauriebat voluptatem: Syluulentem tamen cum respectaret Germaniam horridamque opinionum monstris, quibus nulla industria obuiare, opprimere nulla potentia posset, miserrimæ patriæ suæ obuersabatur animo deploranda conditio, vt quæ vel iisdem, vel peioribus affligebatur erroribus, neque iisdem quibus Germania adiuuentis fulciretur. Ardorè animi dolor accendebat: sæpe in genua, sæpe in lachrymas effundebat se, Deo sæpe se victimâ mente atq; cogitatione deuuebat. Audièrat enim de Woodhufij cōstantia admiranda, quâ non ita pridè pro summi Pontificis auctoritate asserenda, se, vitam sanguinemque suum præclara morte consecratat. Audièrat cum vno eodémque die, atque eadem hora, in complures nobilium familias inquisitum est; raptati ab Altaribus Sacerdotes, sacra supellex direpta, Principes etiam feminae vna cum liberis famulisque in varios carceres distributæ; quo in mærore simul atque ardore mentis dum versatur, affertur Româ non paucos populares suos, atque ab Oxoniensi habitatione familiares, ruptis sæculi vinculis in eandem quam ipse adamarat Societatem cooptatos, *Robertum Personium, Guilielmum Westonum, Henricum Garnettum, Ioannem Lanum, Ægidium Valloppum*. Erexit is nuntius egrum mæstitia animum: Et primùm quidem Deo quas potest maximas agit grates, quod tantis nunc Angliæ malis spes aliqua affulgeret medicinæ; nam & istos & istorum exemplo complures alios certa Dei voluntate prouideri non dubitabat, fidei pietatisque ea in Insula ruinas sanatuos, vel quoquo modo refecturos: Tum verò eam quam conceperat lætitiâ per literas significans, tantum eis beneficium affectu quam potest ardentissimo adgratulatur.

Personius cur secundò profectus Romam.

XI. *Robertus Personius* Româ Patanium redux, librorum sat magnum apparatus compararat: Medicorum placitis indagandis non diu in hæsit. Inscederat enim animo spina quam alijs auelli medicamentis, alijs curari præceptionibus oportebat: Reperebat identidem cogitatione quid Louanij secretò destinasset, quid in publico egisset Romæ. Illic mente cælestia contemplatus, eò cursu tendere optimum iudicarat, quò nos Deus optimus maximus, quò nostra omnia, & singulari pietate fecisset, & omni iure vt spectarent deposcebat: Hic marmoribus, & cryptis, & columnis, & circis, & Amphitheatris pascens oculos, quid tandem in animû demississet? quin etiam sacro ritu cum perpurgare animum debuisset, & apertis diuinæ Indulgentiæ thesauris sinum aperire, spretâ quodammodo tantæ benignitatis largitate inania sectatus, Religionis in postremis habitæ reus sibi non mediocriter videbatur

Quæ